

Минка Стоянова ГАНЕВА, ученичка от XI „а“ клас на Езиково гимназия „Асен Златаров“ — Велико Търново и Димо Рачев ДИМОВ от IV „а“ курс на техникума по електро-техника „М. В. Ломоносов“ — Горна Орховица спечелиха първа и втора награда — ЕКСКУРЗИЯ ДО СССР — в средношколската викторина „Петдесет години от Великия октомври“.

Подробности за резултатите от викторината — на 4 страница.

В ПРЕГРЪДКИТЕ НА ПРИЯТЕЛИ

— ПЪТНИ БЕЛЕЖКИ —
Петър КАЙШАНОВ

(Продължение от бр. 128)

Как е погледнал текстът у момичетата, те не казаха. Но пееха от сърце. Към тях се присъедини Тарасенко, запригваха всички. Дълго, дълго ечаха български и съветски песни.

ПРЕД ЮБИЛЕЙНАТА ГОДИШНИНА

Навред в Полтавска област се чувствуват по всичко идващата велика годишнина. Назява къде по магистралите отдалеч се набиват в очите големи плакати, лозунги, внушителни горетри на първенците в селското стопанство, промишлеността. А в съвременноизготвените в чест на годишнината са включени всички трудещи се. За някои по-интересни форми в неговото водене и отчитане ми разказаха в Карловка.

Пред управлението на колхоза в село Варваровка, съвсем близо до града, високо е издигнат червен флаг. А отдолу, така че да може да се чете, на табелка с красиви едри букви е написано: „Комбайнерът Виктор Шкаров на 7 септември при норма 3 хектара обра 4,5 хектара паревина“.

Флагът се издига всеки ден. Ако Шкаров повторил успеха си и бъде на първо място сред комбайнерите, неговото име ще остане там. Но нека сега всички колхозници, които минат отук, да се спрат и видят в чест на кого е издигнато знамето, което тихичко вятър колхожа, да разберат какво може да направи Виктор Шкаров.

— Но независимо от тази, така да се каже, морална награда — пояснява ми Фьодор Коваленко, секретар на партийната организация в колхоза — Виктор за този свой успех ще получи 3 рубли.

Освен бригадите, звената, фермите по отделни показате ли се съревновават помежду си и колхозите. Изграденията районна комисия аскако триме сение оглежда получените резултати и преценява кой колхоз трябва да притежава почетното червено знаме. То се връчва на общо събрание на двата колхоза лично от председателя, който го е притежавал досега.

— Не му завиждам, никак не му е леко — смее се Иван Зеленский, секретар на районния комитет на Партията в Карловка. После той се обръща към нисичкия мъж до него: — „Е, Анатолий Тихонович. Ще запазим ли знамето и за следващото тримесечие?“

Председателят на колхоза не иска да дава извещения. Предпочита да мълчи. Кой ще бъде победителят — това още не може да се каже. Но по-важно е това, че така организираното съревноваване мобилизира силите на колективите за по-големи успехи в селското стопанство.

Близко до управлението на колхоза е селският музей. Помещава се в специална сграда,

Експонатите са разположени в три стаи. В първата се разказва за историята на селото, показани са стари находки, намерени в района, изложени са носии от най-различни времена. Със снимки и други материали се говори за бурните революционни дни от 1905 година.

— А ето, това е Будский Корлишко — първият комунист в селото — пояснява уредничката.

По-нататък с най-различни материали е разказано за обрзуването на колхоза, за неговите първи членове.

Другата зала е посветена на Отечествената война. Набавя се на очите снимката на млад офицер Под нея е написано: „Сергей Родинко — летец-штурмовик, Герой на Съветския съюз“.

На вниманието на посетителя са предоставени и изрезки от фронтови вестници, в които се разказва за подвига на Родинко. Той сега е в Москва. Пак е летец. И често е сред своите земляци.

Близко до него, на голямо табло са наредени малки бюстове с снимки. Това са също герои на селото, паднали в бой за Родина. Малка е Варваровка — а погледнете колко нейни синове са загинали — над 420 са! И сякаш това се е видяло малко на хитлеристките палати. И те откарвали на ка торжна работа в Германия още 381 мъже, жени. Общите щети, нанесени от немците на селото, възлизат на 322 465 000 рубли!

Стоиш дълго в тази зала. Очите ти се напъхват с влага. Задълго не откъсваш поглед от изложените табла, стискаш юмруци, проклинаш ненавистния фашизъм. Наред с мъката в гърдите намира друго чувство — на гордост, че малката Варваровка е откършила такива смели синове, пламенни патриоти. Излизаш от музея, а остават като живи образите на тези скромни, мъже ствени хора, загинали за свободата. По-късно разбирам, че такива музеи в областта са над 400. А за в бъдеще във всяко населено място ще бъде събрана неговата история, величието му.

ЗА КАКВО ЖИВЕЕ ЧОВЕК...

Гостоприемните, любезни колеги от „Зоря Полтавщини“ искаха колкото се може повече неща да ми покажат. А толкова много са забележителности те в Полтава, в областта.

Ето, втория из залите на Краеведския музей. Всичко буди интерес, трябва да се застояваш с часове във всяка зала. Но и програмата не бива да се нарушава. И погледът обгръща скулптурни фигури, различни оръжия, оръдия, които са гротелни враговете.

(Следва)

Прекрасни са парковете за отдих на трудещите се от ДЗЗ — Горна Оряховица.

Сн: Н. КАЧАКОВ

ОСНОВНА ЗАДАЧА НА НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКИТЕ ОРГАНИЗАЦИИ

Един от основните фактори, който ускорява техническия прогрес и определя до голяма степен ефективността на производството, е механизацията и автоматизацията на производствените процеси. Съществен принос за изпълнението на тази важна задача се пада на научно-техническите съюзи и техните дружества. На дейността им, свързана с механизацията и автоматизацията на производствените процеси в окръга, беше посветен пленумът на Окръжния съвет на НТС, който се състоя на 20 октомври т. г. във Велико Търново. В доклада беше посочено, че през последните години научно-техническите организации в окръга са разгърнали добра дейност по механизацията и автоматизацията на производствените процеси. За тяхното активизиране допринасят много организираното съревноване в чест на Деветия конгрес на БКП и 50-годишнината на Великия октомври.

Основна форма на работа са изградените научно-технически колективи за решаване на отделни задачи по техническия прогрес в предприятията и кооперативните стопанства. Научно-техническото дружество при ЗГТ „Металургия“ — Горна Оряховица през тази година е решило успешно 6 задачи по механизацията, между които проектиране и изработване на индукционна пещ за леене на цветни метали с икономически ефект 20 000 лв., на конвейер за монтаж на комбинирани готварски печки и др.; в пожарарското предприятие „Сърп и чук“ — Велико Търново два колектива работят по механизацията на вътрешнозаводския транспорт, полуавтоматизирането на някои процеси и др. Добра дейност са разгърнали и научно-техническите дружества при ДПЗХ „Тр. Саралиев“ — Велико Търново, ЕТЗ „Янтра“ — Горна

Оряховица и др. Единодушно беше посочено, че извършеното досега все още не е достатъчно. Ръководствата на някои дружества малко работят за активизиране дейността на съюзните членове за решаването на „тещите места“ в производството и др. В малко предприятия се развива широка научно-техническа информация, която да ориентира и насочва съюзните членове към решаването на отделни задачи по техническия прогрес. На пленума се изказаха съюзни активисти и специалисти, които разказаха за дейността на научно-техническите дружества в техните предприятия по механизацията и автоматизацията на производствените процеси. Приети бяха и решения, изпълнението на които ще доведе до още по-голямо активизиране на съюзната дейност в окръга.

Инж. Ил. ГОГЕВ

ЩЕ НИ БЪДЕ ЗА ПРИМЕР

В чест на XI конгрес на Комсомола и 50-годишнината на Великия октомвриския социалистически революционен комсомолците при ДИП „Д. Георгиев“ — Велико Търново неотдавна се срещнаха с баба Мария, майката на Стефан Йовчев (Вечвой), и с неговата сестра Йорданка Симеонова.

След краткия доклад пред младите се изправи суха старичка, облечена в черно. Лицето й е изобразено от бръчки. Две хубави, умни очи го правят близко и привлекателно. С трепереща ръка изтрива слъзите и започва своя възнуващ разказ. Тя разкрива пред присъстващите страниците на живота му. Последните спомени са по време на свивданията в затно ра. Баба Мария изправя глава. Тя преодолява мъката, изпитва гордост, че е отгледала такъв син.

Тази среща ние ще помним дълго.

Соня МАРИНОВА
секретар на комсомолската организация

ВРЕМЕТО ПРЕЗ НОЕМВРИ

В началото на месец н слънцето изгрява в 6 ч. и 50 мин., залезава в 17 ч. и 10 мин., като дължината на деня е 10 ч. и 20 минути. Всеки следващ ден изгревът се забавя с 1 мин., а залезът е намален на 9 ч. и 18 минути. В резултат на това температурата непрекъснато се понижава и средната дневна температура за окръга от 10 градуса в началото на ноември, се понижава до към 4 градуса в края на месеца.

От многогодишни наблюдения за района е установено, че към средата на първото десетдневие, към средата на месеца и към средата на третото десетдневие обикновено настъпва слабо затопляне. През тези топли периоди дневните температури ще достигнат до 18 градуса.

По-студени дни се очакват в началото на ноември, към края на второто и към края на третото десетдневие. Последното застудяване се смята

вече като край на есента и на чало на зимата. Тогава падат и повсеместни силни слани.

През ноември във Велико-търновския окръг 22 дни температурите се задържат стабилно над 5 градуса, 6 дни между 0 и 5 градуса и само 2 дни под нулата. Облачността е значителна — около 7 десети, затова и продължителността на слънчевото греене е само около 80 часа.

Валежни периоди се очакват през първото, четвъртото и шестото петдневие от месеца, като месечните валежни количества ще бъдат около нормата: 53 л на кв. метър за Велико-търново, 46 — за Ресен, 45 — за Била черка, Павликени — 47, Сухиндол — 49, Свищов — 44, Козловец — 49, Полски Тръмбеш — 47, Кесарево — 46, Златарица — 55, Елена — 58, Стамболово — 48, Боруш — 47, Камен — 49 и Горна Оряховица — 46.

Христо ПЕТРОВ
метеоролог

ПОД ЗАРЕВОТО НА ПОЛУВЕКОВНИЯ ЮБИЛЕИ

Полтава — Велико Търново — спортен венец на братска дружба

Полтава — Велико Търново! Две имена-символа на неразривни дружески връзки! Дружба, която ден из ден крепне, възмъжава, в чиято летопис времето извеза нови, богати, съдържателни страници...

Властоха братски ръце и физкултурниците, и спортистите на Полтавска област и Велико-търновски окръг...

Кратка е спортната история. Но богата, наситена със съдържание. Казано на спортен език — един силен, мощен „старт“, който набира сили. Той бе даден преди повече от пет години. На 9 май 1963 година, когато в чест на годишнината от победата над хитлеристката Германия, по улиците на древната българска столица за пръв път полетяха най-добрите лекоатлети от окръга. Старт в първата смесена лекоатлетическа щафета за специалната купа, подарена от спортистите на Полтавска област. Вписани бяха в състезателните протоколи имената на победителите — лекоатлетите на физкултурното дружество „Червено знаме“ в гр. Павликени, първи носители на ценния трофей — символ на дружбата...

Тазгодишният, пети по ред старт за купата на полтавци, великотърновските спортисти посветиха на 50-годишнината на Октомври. Той бе даден в навечерието на едно знаменателно събитие — по сещението в нашата страна на партийно-правителствената делегация на Съветския съюз, водена от Леонид Брежнев...

Една друга купа, носеща поздравите, топлината и братските чувства на великотърновци полтавци за Полтава. И там, в братската нам област, закипи спортно съревноваване. В състезанията встъпиха най-добрите спортисти от колхозите в областта, които се борят за златното „Колхоз за комунистически труд“. Заредиха се срещи по борба — свободен стил, по вайс не на тежести, по колоездене... На комплексния победител ще бъде връчена купата, подарена от физкултурниците и спортистите от Велико-търновски окръг!

Не сека спортният диалог. Областният съвет на доброволни спортни дружества и организации в Полтава и Окръжният съвет на БСФС във Велико Търново поставиха начало на нови, интересни състезания. Полтавчани изпратиха протоколите от състезанията между техните спортисти по вдигане тежести, лека атлетика

ка, спортна стрелба. По тези дисциплини вече организират специални състезания и най-добрите спортисти от Велико Търново. В този задоочен спортен двубой, посветен на полувековния юбилей на Великия октомври, състезателите влагат много сили и старание за достойно представяне.

При нас са първите протоколи. Приключи надпреварата между шангистите — ние имаме вежливостта на полтавчани, както и на техните спортни съперници от Велико Търново. Велико-търновчани се състезаваха в медоля в залата на комплекса „Юнак“.

Първи премериха сили юношите. В категория най-лека (56 кг) победител е Н. Георгиев (ВТ) с постижение в трибоя 187,5 кг. Полтавчанинът Кравченко в след него само с 2,5 кг — 185 кг трибоя. Победител в кат. „полудека“ (60 кг) е Сировски (Полтава) с трибоя 290 кг. Нашият представител Т. Куртев е втори с 215 кг. Ето и класирането в останалите категории: „лека“ (67,5) — 1) Д. Белчев (ВТ) — 260 кг, 2) Кошинов (Полт.) — 245 кг; „полусредна“ (75 кг) — 1) Р. Русев (ВТ) — 280 кг, 2) Гулак — 257,5 кг; „средна“ — 1) Лавренко (Полт.) — 307,5 кг. Тук великотърновци нямат представител. В следващите две категории — „полутежка“ и „тежка“ полтавчани пък са без представител и първи са Г. Колев с 245 кг и Ив. Бозданов с 230 кг. Така общият резултат при юношите е 5:2 за Велико Търново.

Сред мъжете — полтавчани са първи в категория „най-лека“ — Сирин с постижение 297,5 кг в трибоя, и в кат. „полусредна“ — Ткаченко — 337,5 кг. Великотърновци имат по-добри постижения в следните категории: „полудека“ — П. Янев — 330 кг, „средна“ — Ив. Стефанов — 310 кг, „полутежка“ — Т. Митков — 415 кг, „полутежка“ — П. Тачев с 440 кг и „тежка“ — Г. Борисов с 415 кг. Така и при мъжете крайни победители са великотърновските шангисти с общ резултат 5:2.

След като на огневата линия се проверят резултатите на стрелците, в неделя на градския стадион в Горна Оряховица в започнато състезание с полтавчани ще встъпят и приятелите на леката атлетика от окръга — пионери и пионерки, юноши и девойки.

Дружеските стартове в чест на 50-годишнината на Октомври продължават!

Александър ТОШЕВ

Зона „Янтра“

РЕЗУЛТАТИ:		
Локомотив Кас	А. Кънчев Тр 0:1	
Подем Гб	Черв. знаме Пав 0:0	Г. Генов Гб
Генов Гб	Ст. Бонев Гар 2:0	Б. Спиров Пр
Ст. Костов Поп 0:0	Локомотив Др	ВФСИ Кас 0:1
Левски Ом	ДЗЗ ГО 2:1	Чернолонец Г.
Ботев Н. паз 1:0	Раковски Сев	Автопротект Шн 2:1
КЛАСИРАНЕ:		
1. Раковски Сев	34:5	18
2. Ст. Костов Поп	18:3	14
3. Автопротект Шн	19:8	11
4. Подем Гб	8:11	11
5. А. Кънчев Тр	14:7	10
6. В. Спиров Пр	14:16	10
7. ДЗЗ ГО	14:12	9
8. Левски Ом	10:11	9
9. Локомотив Др	8:11	9
10. Ботев Н. паз	10:10	8
11. ВФСИ Кас	9:12	8
12. Черв. знаме Пав	15:15	7
13. Ст. Бонев Гар	7:15	6
14. Г. Генов Гб	8:14	5
15. Чернолонец Г. Абл.	6:16	5
16. Локомотив Кас	7:32	4

Юношеска зона „Янтра“

РЕЗУЛТАТИ:		
Локомотив Др	Локомотив ГО 2:3	
Светлавина Тш	Академик Сев 2:5	
Левски Ляс	Ст. Костов Поп 1:1	
Етър ВТ	Черв. знаме Пав 2:0	
Чарлафон-Орловец Гб	А. Кънчев Тр 3:0	
КЛАСИРАНЕ:		
1. Локомотив ГО	13:7	9
2. ЧО Гб	11:4	7
3. Локомотив Др	8:5	7
4. Етър ВТ	6:3	7
5. Академик Сев	13:11	5
6. Черв. знаме Пав	6:6	5
7. Ст. Костов Поп	5:6	5
8. Левски Ляс	6:8	3
9. А. Кънчев Тр	3:11	2
10. Светлавина Тш	7:17	0

ТЕЛЕВИЗИЯ

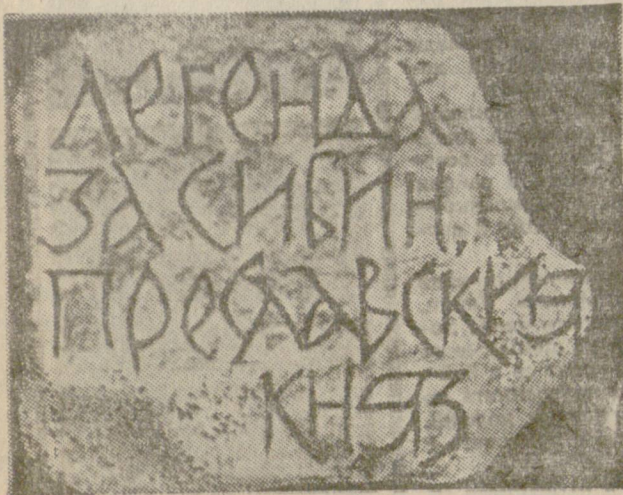
ЧЕТВЪРТЪК — 26. X.

18.00 — Новини; 19.10 — Детски филм; 19.30 — Братя по оръжие; 19.50 — Ритъм — румънски документален филм; 19.00 — Семиза в Brazil; 19.20 — Концерт народна музика; 19.50 — „Лека нощ, лека!“; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Зелената карета“ — съветски игрален филм; 21.55 — „ЕКСПО-67“ — филм по случай откриването на изложението в Монреал; 22.25 — Новини.

ПЕΤΥΚ — 27. X.
ПРОГРАМА НА МОСКОВСКАТА ТЕЛЕВИЗИЯ

СЪБОТА — 28. X.
17.20 — Новини; 17.30 — „Приятелю мой, Коля“ — съветски игрален филм за деца; 19.00 — Огъвариме на наши зрители; 19.10 — Филмите на малкия екран; 19.30 — „Ленин у нас“ — документален филм; 19.55 — „Лека нощ, лека!“; 20.00 — По света и у нас; 20.20 — „Заговорът на посланиците“ — съветски игрален филм; 21.50 — „Събота вечер“ — забавна програма; 22.50 — Новини.

ЕМИЛИЯ СТАНЕВ

РОМАН
30.

„Тя ще умре — мислеше князът. — И по-добре да умре, защото ако оздравее, ще се върне при еретичите или ще се покалигури в някой манастир и ще ме мрази заради нещастията, които смята, че съм й причинил...“

Товага ще стане истинска светица...
Факлата прашеше, пламъкът бликеше камъни. Сибин гледаше обезобразеното, до вчера прекрасно лице, поруганата си

любав. „Любов! Любовта беше с Котра. Тяла беше насилно, глупава жакда за някакво изкупление, измама и за двама ни.“

Разсъмваше се, а князът стоеше все така замислен и гол и слушаше как хъркват премазаните гърди на неговата невенчана невеста. Той стана и сложи ръка на челото й. То гореше.

Вън изтрака камък, в утринния здрач пред входа на пещерата се мерна сива сянка. Князът взе ножа, притаи се в тесния входник и зачака. След малко чу гласа на бившия си роб.

— Излез, дяволски слуга! Няма да ни избягаш нито ти, нито твоят кучка!

Еретичите, струпаани нагсто,

стояха на няколко крачки от пещерата, дигнали колове, сечи ва и тогич. Тихик държеше княз жеското копие, пчеларят бе за гънал тъка, трети размахваше меча.

Сибин мълчеше.

— Може да не са тук — казва князът.

— Дяволът ги е отвлякъл.

— Ами ако самият дявол е вътре? Спаси и помилуй, господи!

— Никой няма да влиза. Събирателите намъни и дървета! — заповяда Тихик.

Еретичите запяха своите молитви и от върха на скалата се посилаха камъни. Някои сечаха околните дървета и ги поваляха пред входа на пещерата.

— Бъди проклет ти и твоят езически род, сатаналово семе! — извикваше всеки, преди да хвърли камък или дърво. — Проклет бъди!

Дойдоха и жените да хвърлят камъни и князът чунаше все по-тъпи удари на брадичите и тракането на камъните. Й пещерата стана тъмна — само светлината от кладенеца проличаваше в синкавия иавор, който отравяваше късче от невестата.

През целия ден продължиха трупаиците на камъни. Еретичите бяха неуморни. Те пееха своята „Благодат“, сипеха проклятия и прокуби от тайните си книги. Привечер си разотидоха доволни, че са задала пещерата.

Каломела не се свести и князът дълго стоя над нея, разбрал какво го очаква. Да се из-

качи през комина беше невъзможно — скалата бе висока и гладка. Оставаше му само един избор — да скочи в подземната река с надежда, че тя ще го извлече на повърхността на земята. Настъпваше част, в който то или щеше да чуе „шума на вечните води“ и завинаги да остане под българската земя, прикътала в недра та хиляди свои и чужди духове, или да види отново света. Все пак реши да почака, докато още има сили, и се зае да отстранява камъните пред входа на пещерата. Камъните нямаша край и колкото и да ги измиваше навътре, те се свличаха в същата плътна маса. Еретичите бяха натрупали цяла могила...

На другия ден, когато силите го напуснаха и се уреди, че тяла работа е безнадеждна, реши да се остави на водата. Пак беше нощ и пак виеха младите вълци из горите. Сибин взе на ръне умиращата Каломела и тръгна към пропастта, дето бучеше и димеше под земята река. Водата погълна със страхотен рев и мрак калоянония воин, сразен от византийския Исус срещу когото народът възправяше свой, еретически бог, също така неприемлив за преславския княз.

Тихик бе завел общинарите при убития Съвършен, сами да се убедят, че дяволът е влязъл в него. Той им показа вървните му очи. И всички видяха, че те са сиви, изпъстрени с тъмни жички, големи и страшни,

защото демонът на мисълта още гледаше вътречно от дълбочините им.

— Бог го осъди. Ето, аз съм прав — рече Тихик. — Сега нека отидем в молитвената сграда и се помолим.

Покорни и смирили, еретичите се молиха усърдно и всеки изповяда своите грехове. Преди да надолжи наказани, Тихик влезе в покоището на Съвършения, взе пося на познанието и покривалото и като застана пред тарото с тайнствената казна.

— Кой от вас ще отрече, че бог ме избра за ваш спасител? Кой ще отрече, че аз разкрих как дяволът се промъква тук? Кой друг може да ви изтъл кува и покаже отде дойдоха страданията ви? Сами видяхте какъв е бил Съвършеният, как ви е мамил и благоуверение на мене закопахте Сатаняловите слуги. Тук присъствуват от братята верни. Нека кажат какво направиха за вашето спасение? Те стяха настрана и между тях и сега има готови да повърват в новото евангелие и да се поддадат на съмнения. Братя и сестри, вярвайте в царството небесно и никога не се опитвайте да узнаяте как изглежда отблизо то, защото Сатаната ще уплете в мрежата си умовете и душите ви. На човека е отредено да се бори с дявола до деня на страданията. А не да критикува божията помисъл. И тъй, ако сам бог ме избра да ви спася и ме научи как да направя това, не значи ли, че той ми е дал познанието

и аз трябва да запаша посята?

— Вярно казвах. Стани наш владика, посредник между нас и бога! — отвърнаха еретичите. — Товага нека братята верни ме ръкоположат за съвършен — рече Тихик и сам опаса на кръста си пося на познанието.

— Води ни, пастирю и настав

шат тайнството.

Така брат Тихик се удостои с власт в името на разума и благополучието и спусна покривало върху лицето си, макар че всички знаеха как изглежда това лице. Но от тоя ден той заживя в постоянен страх, че Сатаната е издигнал княза

ниче, а ни пазят от бясовските чаполейности. Води ни, наказвай ни за греховете и ни очисти от тях. Пазя душите ни от изкушения и телата ни от члите духове! Води ни към небесното царство! — надигна се нестроен хор от гласове и верните излязоха напред да извър-

от пещерата, защото дълго вре ме се мълвеше, че са виждали преславския княз да броди по цялата българска земя, ту като страшен хайдутин, ту като окаян самотник, неутолимо търещ своя бог...

ДОСТОЙНИ ДЕЛА ЗА XI КОНГРЕС НА КОМСОМОЛА

Петър ИВАНОВ

първи секретар на Окръжния комитет на ДКМС — Велико Търново

твърдят, като създават интереса на научна и разнообразна работа в младежките просветни звена.

При голям интерес в окръжната комсомолска организация преминава предконгресният разговор за дълга на младежта към Партията и народа. При мерна дейност в това отношение развитието комсомолските организации и дружества в Горна Оряховица, където разговорът се води на тема: „Гордея

ност и успех преминава организираната в чест на XI конгрес читателска конференция „Младият герой в съвременната българска литература“. Срещите на комсомолците с писателите Борчо Обретенов, Митка Гръбчева, Емил Коралов се превръщат в малки културни празници.

С многобройни трудови дела и масово-политически прояви посрещат XI конгрес на Комсомола и 50-годишнината на Великата октомврийска социалистическа революция пионерите и средношколците от окръга. За добра работа окръжната пионерска организация е награждена с високото отличие на ПК на Комсомола „Юбилеен вимпел“ и „Грамота“.

През април във Велико Търново се състои заключителният етап на окръжния средношколски двубой по основи на комунизма с комсомолците от XI класове на СПУ и IV курсове на техникумите. С осмте класове се провежда заочна викторина по история на младежкото революционно движение, а през май средношколците от окръга участваха в състезанието „Какво знаем за Димитър Благоев — основоположник на БКП“, което се състои в Казанлък с представители на Старозагорски, Великотърновски, Сливенски, Ямболски и Габровски окръзи.

Гордост за окръжната комсомолска организация са 17-те организации, дружества и мла-

дежки производствени единици, наградени за високи трудови успехи — с „Почетен знак“ и „Диплом“ на Централния комитет на Комсомола, шестте — наградени с „Диплом“, отличени 11 индивидуални първенци също с предконгресен „Диплом“ и наградени 45 младежки колективи и млади производственици с „Вимпел“ и „Диплом“ на Окръжния комитет на Комсомола. Между наградените са дружеството на ДКМС при ТПК „Метал“ — Велико Търново, което изпълни удвояно по обем производствена програма, младите конструктори от бюрата за горивна техника — Горна Оряховица, които в обществения преглед решиха 7 теми при оценка „К“. Заводските организации при Радиодивизията, ЗИТ „Металургия“, ЗДД — Горна Оряховица, младежката птицеферма в Полски Край, младежките тракторни бригади в Бяла черква и Морави. Последната е получила повече от 400 кг паревина при непълни условия.

Вечни тези успехи радват. Окръжният комитет на Комсомола още веднъж призова комсомолците от заводите, кооперативните поля, учениците и студентите да вложат цялата си воля, енергия, ум и сърце за достойна среща на XI конгрес на любимия наш Комсомол, за изпълнение с чест смелите предначертания на IX партийен конгрес.

ЧИТАТЕЛСКА КОНФЕРЕНЦИЯ

Младежите от градската комсомолска организация в Павликени съвместно с библиотеките в града и в с. Недан взеха участие в националната читателска конференция „Младият герой в съвременната българска литература“. Доклад изнесе писателят Атанас Душков, гост на окръга.

Младият герой в българската литература, се излъчи на конференцията, дойде с поезията на Христо Смирненски, с младежкия порив на Ни-

кола Вапцаров. Повилят на героите в романите на Д. Димов, Д. Талев, Г. Караславов, Емил Станев, възбужда читателите, облича ги с красноречие и героичност в живота. Образува на младия съвременник засада голяма част в творчеството на П. Матев, Г. Джагаров, Блага Димитрова, К. Калев, Е. Манев.

Конференцията премина интересно и възбуждащо.

Т. Йорданова

ЗА УСПЕХИТЕ И ... ОБИЧТА

Заводът за горивна техника „Металургия“ в Горна Оряховица има дълга история. През последните няколко години колективът усвои производството на нефтови печки. Голям дял в неговата дейност имат младежите, които са близо една четвърт от колектива.

В завода има четири младежки бригади — „Комаров“ и „Малчишва“ при стругарски цех, „Ганка Рашева“ при емайлов цех и „Димитър Дюлгеров“ при цех „нафтови печки“. Всички се трудят като самостоятелни производствени единици. Досега никой не е казал: „Младежите работят некачествено, не изпълняват плана.“ И не може да го каже, защото цифрите веднага ще го опровергават. Казахме „цифрите“. Колко често гледаме само тях, а забравяме тях, които ги създават — хората.

Младежката бригада „Комаров“ в чест на Деня на машиностроителя е награждена с „Диплом“ и „Вимпел“ на ПК на ДКМС. Това е фактът. А колко размисли, колко разговори са го предхождали. За този прекрасен колектив може да се разкаже много. За прилепа на бригадата Дудю Дудов — преподавател по философия, за разговора им по моралния кодекс на комунизма, за обсъждането на книгата „Чинарите зашумяха“ съвместно с автора Емил Коралов, за това, че повечето от тях повишават образованието си и за още много други неща, които дават представа за разнообразната дейност на бригадата. В нея комсомолците живеят с пулса и ритъма на съвременното си. И заслужено носят зването „Бригада за комунистически труд“.

Бригадата влиза в състава на комсомолското дружество „Металик“. Благодарение на активността на дружествения комитет, начело със секретаря Антон Антонов, дейността на дружеството е интересна и съдържателна. Още през март е приет план за проявите, които ще бъдат посветени на 50-годишнината от Великата октомврийска социалистическа революция и XI конгрес на Комсомола. Разгряването се състояло в помощта много шестмесечният план да бъде изпълнен 16 дни предсрочно. Сега, в дните преди конгреса, вярват, че ще изпълнят и годината.

Дружество „Христо Козлев“ към Базата за техническо развитие е съставено само от млади инженери, средни техници и специалисти-матричари. Комсомолците участвуват в обществения преглед на младите специалисти. От разработаните теми

7 са получили оценка „К“. И тук успехите са посветени на юбилейната годишнина и конгреса на ДКМС. Така е във всички 8 дружества. Безспорно голяма заслуга за това има Заводският комитет на Комсомола. Неговият секретар Радослав Мирчев е постоянно из цеховете, сред работниците. Работи ли се, ентусиазиран и с широко сърце, не може да бъде другояче.

В ЗИТ „Металургия“ за новопостъпващите се грижи обществен личен състав. Членовете му се интересуват от работата на младите работници, говорят с тях и с майсторите им, стремят се новите работници колкото се може по-скоро да навлезат в заводската атмосфера, да се сближат с колективите. Традиция ще стане тържественото връчване на първата работническа заплатата. И всичко това се прави с една цел — работниците да обикнат своя завод.

Това е най-важното, най-съществено. В края на октомври партийният и стопанският ръководство проектират една интересна проява — теоретична конференция на тема: „ЗИТ по пътя на възхода“. Ще се проследи историята на завода и ще се разгледат перспективите за неговото развитие.

Разговарях с няколко млади хора. Всички са на едно мнение — глупост е да напуснеш. Обичат професията си и завода. А условията, при които работят, не са от най-добрите. Въпреки това, то са тук вече по няколко години. Докато за стругарите и монтажниците условията се подобриха в сравнение с миналите години, оксименистите и досега работят в ниско, схлупено помещение само с един вентилатор. Стоян Ангелов знае много добре какво става, когато заработят и 8-те оксимени и пренебрегвайки това, казва:

— Да напусна ли? Защо? ... За да работя при по-добри условия? ... А хората? ...

Горедолу същото казват и Янко Минчев, и Тодор Ганчев, и Милко Антонов, и Никола Спасов, и Иван Стефанов, който след казирмата се връща пак в завода, и много други. ... А хората? Колко мъдрост, колко топлина и човечност се крият зад тези думи. Хората създават завода, хората изпълняват планове, обичат към тях и обич към завода. Хубаво. Но най-хубавото е, че тези думи са на младежи, дързновеци и силни, уверени в правотата си. Това са думите на бъдещето.

Ангел ВЕЛИКОВ

С НЕСПОКОЙНИ СЪРЦА

Комсомолците от ТПК „Освобождение“ достойно ще посрещнат 50-годишнината на Великия октомври и конгреса на своя любим съюз.

Многообразна и разностранна е дейността на комсомолската организация. Интересно преминават просветните събрания. Младежите изучават историята на младежкото революционно движение, грижат се за тях, които постъпват в родната армия.

Младежите и седмоласниците, приети на бригадата за комунистически труд „Христо Смирненски“, няма да забравят находа до Пали-

ПРЕДКОНГРЕСНИ МЛАДЕЖКИ РАПОРТИ

В ЧЕСТ на 50-годишнината от Великия октомври и XI конгрес на Комсомола разгрянаме широка политико-просветна и културно-масова работа. Заедно с цялата заводска организация подготвихме надплавяне в местността Боза. Нашите комсомолци поеха допълнителни обещания в чест на конгреса и вече ги изпълняват. Сключихме шефство с жп поделение — Златарица. За читателската конференция „Младият герой в съвременната българска литература“ прочетохме книгата „Операция „Дивата круша“. Обявихме дни до конгреса за удрани.

Анка Дечева

секретар на комсомолското дружество към цех „Персийски килими“ при Промкомбинат — Елена

МЛАДИТЕ РАБОТНИЦИ от МЗ „Заря“ — Павликени бързо овладяха новите производства, сложните машини и редовно изпълняват трудовите си норми, като дават само качествена продукция. В колоните на първенците са настроят Серфим Василев — майстор в професията си, шлосерът Петко Колев, електротехникът Кирил Георгиев и много други.

С решаването на 6 теми Владислав Русатов, Иван Табаков, Кольо Белчев и Христо Димитров се включиха в обществения преглед на работата с младите специалисти.

В ЧЕСТ на конгреса на любимия съюз изпълнихме плана за превозите 1444 на сто. При план 276 500 т/км постигнахме 360 178 т/км. Реализирахме 1616 лв. печалба. Ще изпълним годишния план по всички показатели до 30 октомври. Посетихме колективно музея на Алеко Константинов и картинната галерия в града. Бяхме на екскурзия до местността Паметниците. Борим се за званieto „Бригада за комунистически труд“.

Младежка бригада „Чайка“ при ДТП „Градска търговия“ — Свищов

Снимка: Н. КАЧАКОВ

На новостроящия се завод за телевизори и радиоприемници във Велико Търново само преди 10 дни дойде от Варна заедно със своя 20-тоен кран комсомолецът Георги Нанков. Срещнахме и трудолюбивото му помагат навреме да снабдява монтажниците с необходимите ферми, покривни конструкции и панели-прозоречни. За една смяна трудолюбивият кранист натоварва на фермовоза около 200 т конструкции.

Младежта от нашия окръг винаги е посрещала с всеотдаен политически и трудов ентузиазъм конгресите на своя любим съюз.

Насрочването на XI конгрес на Комсомола за 22 ноември съвпада с едногодишната дейност за изпълнение решенията на IX партийен конгрес и подготовката за честване славния 50-годишен юбилей на Великата октомврийска социалистическа революция.

През този период в окръжната комсомолска организация се засили процесът на усъвършенстването на комсомолската дейност, подобри се работата за утвърждаване и развитие на комсомолските организации като още по-действени, още по-делови политически авангард на младежта. Постигнати са по-добри успехи в комунистическото възпитание, по оформянето у всеки младеж и девойка на здрав марксистско-ленински мироглед.

През новата политическа учебна година 82 на сто от включените в просветните звена ще изучават мирогледните дисциплини срещу 61 на сто за миналата година. Пропагандисти ще бъдат един от най-добрите партийни лектори. Това е едно постижение, което комсомолските комитети трябва да за-

чувствувам спокойна, всичко отминава. Откачаю започнах работа на един предачен стан. Но бързо свихна. От няколко години вече работя на два ста-

Така идват дните пред XI конгрес на Комсомола. Бонка преминава на три тъкачни ста на — постижение, което е далеч над нормите. Сега в ръцете ѝ пет 1248 вретена.

— Какви въпроси ви вълнуват като делегат на конгреса? — Как да ви кажа. ... Въз нението ми наистина е голямо. Самата чест, доверие на друприятелите ми. ... И аз за кой ли път се питам — мога ли да им се отблагодаря с честен труд с общата си към тях.

А когато Бонка привърши работния ден, когато организационните задължения са изпълнени, тя бърза към своя дом. Тук ще подреди и шине отново всичко, ерижлив и с обич, както е навсякъде. После ще се надвеси над малкия си син, който е вече ученик, ще му помогне. Дълго ще се застрои и над любимата си книга „Майка“ от Максим Горки. И като нея — руската жена, ще продължи нататък — трудолюбива, създаваща и силна.

Асен СТАНИМИРОВ

МЕЖДУ НАЙ-ДОСТОЙНИТЕ

с гордост казват „нашите най-добри кадри!“ Някои работници се шегизат: „Машините го обичат!“ А истината е, че той познава и обича машините и умее „да се разбира“ с тях. Бригадата на Димитър първа в завода поде борба за званieto „Бригада за комунистически труд“, неговия бяха починалите за собствен качествен щемил и за образцово работно място. Общественото признание за неговия труд не закъсня. Момчилов е многократно ударник на завода, награждаван е няколко пъти от Ок-

ръжния комитет на Комсомола, а преди IX конгрес на БКП той стана носител на грамота за трудови успехи на ЦК на ДКМС. Той е и един от добрите рационализатори. От 4 години Димитър е секретар на комсомолското дружество в стругарския цех и през миналата година дружеството му стана носител на пръвостепенния флаг на Окръжния комитет на ДКМС — „Дружествено-първенец“.

Но къде се крие тайната на неговия успех?

Преди всичко в неговата голяма воля и насоченост, в неговата искрена обич към другарите. Димитър постига това, към което се стреми, а обещае ли нещо — думата му на дъг не става. Това най-добре знаят онези негови другари, за които той поспори с ръководството да им се осигури намален работен ден, тъй като са задочници. Димитър също е задочник в средния вечерен техникум към завода. И там е между първите, и там грижливо помага на другарите си. А те така го обичат, че често могат да ги видят да се смеят като него, да подражават на жестове и походката му. Всички му се доверяват — знаят, че в негово лице ще намерят човек, който ще ги разбере и ще им помогне.

Зает с всичко това, неговият ден е изпълнен и динамичен, но Димитър намира време покрай подготовката си за техникума да чете и художествена литература и за това може да ни изненада с богатия си речник. А ако го видиш на срещите със стапи партийни дейци, с какъв пламък в очите поглежда думите им, ще разберете любовта му към делото на Партията и Комсомола. И можем да се радваме, че Димитър Момчилов е между най-достоините — той е д-тът на XI конгрес на Комсомола.

Венета МАНДЕВА

дружеството. Някои от засегнатите в доклада признаваха своите грешки, даваха обещание — и всичко това без нерв, без горене — пусто и чуждо. Интерес предизвика само изказването на Славянка Каролиева.

Класният ръководител започна с това: „Нашето производство е успешен“. Той говори убедително, с множество аргументи.

Другарят Драгин Драгин, представител на ГК на ДКМС — В. Търново, разкритикува недостатъчната работа на комсомолското дружество при IV „г“ курс — „едно от най-слабите дружества“. Той се спря на нерешения въпрос в това дружество — дружеските взаимоотношения. Накрая направи ценни предложения за подобряване работата на дружеството пред 50-годишнината на Великия октомври и XI конгрес на ДКМС.

Комсомолското събрание завърши. Много въпроси останаха нерешени. Бъдещето ще покаже дали неспокойният младежки дух ще завладее комсомолците от IV „г“ курс, дали те ще нязнат от блатото на апатичността и безразличието.

Печко НЕНОВ

Бр. 126

★ РЕДАКТИРА РЕШАТЕН МЛАДЕНКИ ОТДЕЛ★

Година VII

ДЕЛЕГАТИ НА КОНГРЕСА АКО ДЕНЯТ Е ГРАДИВЕН

Като гледам как се въртят вретената, все ми се струва, че те приличат на човешките дни. Както те идват и си отиват, така и тук вретената се въртят, напъхват се и отминават. ...

В предачния цех е шумно. Тук пет няколко хиляди вретена и цялата зала се изпълва с тяхното настоячиво жужене. Трябва да се говори високо, иначе не можем да се разбераме.

— Вие имате право — казва Бонка Митева, с която споделих моите мисли. — Но има една разлика. Вретеното винаги се напъва с нишка, а човешките дни може да си отминат съвсем празни. Човек трябва да бъде тежък като гнопан, сам да си създава, за да бъдат те пълноценни, градивни.

Но предачните рингове не се интересуват от нашия разговор, а късат нишки и Бонка непрекъснато трябва да се намесва. Затова пък ръцете ѝ имат някаква удивителна сръчност. Тя не може да бъде наречена механичност, както смятат някои. Това е един усет, прецизно и тайно създаван. Затова използвах времето, когато Бонка бе свободна, за да поговоря с нея.

— От колко години работи-

Димитър Момчилов е вече стар работник, но е още много млад — едва на двадесет и шест години. Той постъпи като ученик-стругар в ДМЗ — Павликени, когато неговите връстници още носеха ученичките фуражки.

Това винаги усмихнато, не високо момче от малкото балканско село Дрента никак не бърза бързо свихна с машините. Скоро след постъпването си отиде в казармата, но заводът истински го привличаше. И през 1962 г. той отново се върна при своя струг. И то, за четири години, Димитър е един от работниците, за които ръководителите на завода

На отчетните събрания в Комсомола

КЪДЕ Е МЛАДЕЖКИЯТ ДУХ?

На 18 октомври се състоя отчетно-изборното събрание на комсомолците от IV „г“ курс при строителния техникум „Г. Димитров“ — Велико Търново.

Секретарят на дружеството Александър Начев прочете отчетния доклад на дружественото бюро. Както във всеки доклад, така и в този, бяха отбелязани успехите на дружеството през изминалата учебна година. Комсомолците от IV „г“ курс са на пето място по успех в техникума, събрали са 66 лева за паметника на Ивайло и Д. Благоев, били са на поход до Балван.

За неизпълнени комсомолски поръчения бяха критикувани Милко Радев и някои други отговорници на секции. Накрая комсомолският секретар призова своите другари да бъдат отговорни в отношенията си един към друг, да не гледат есенафично на приятелството, както е било досега в дружеството.

Анемичността на доклада, неговата недостатъчна изчерпателност бяха причина повечето от комсомолците да мълчат. Тези, които се изказаха, с болка говориха за липсата на истинска дружествена атмосфера в

ВЪВ ВОИНСКОТО ГРАДЧЕ

ЕСЕН е. Ръми. Мрачно, неприветливо е октомврийското утро. Едно по едно богатите цветни листа падат на земята, образувайки пухкав приказно-красив килим. С мъка слънчевите лъчи успяват да прогонят си-

на площ от 40 дка 4 сглобени бараки, блок-столова (с артелна, шивалня, общарница, медицински пункт) помещение за шаба, културен дом с библиотека и радиоуредба, жилищен блок за майстори и техници...

лите успяват. Гордост сега за всички са имената на най-трудолюбивите от поделението на офицера Кънчев — Исов, Ибраимов, Адил Ишимов, Петър Начев — кофражисти, Пенко Мичев, Сабири Хасанов — бетонджии. А

на младши сержант Иван Кънчев, което работи на главния корпус и изпълнява дневните си норми над 160 на сто. Героизъм в работата си проявяват и тримата бетонджии начело със Сали Юсеинов, които за смяна отливат по 20—22 куб. метра бетон. Скоро ще станат известни имената на работили те най-сърцато — ударници те на комунистическия груд, двадесет и двамата младежи, които освен значки ще получат по 10 дни домашен отпущ.

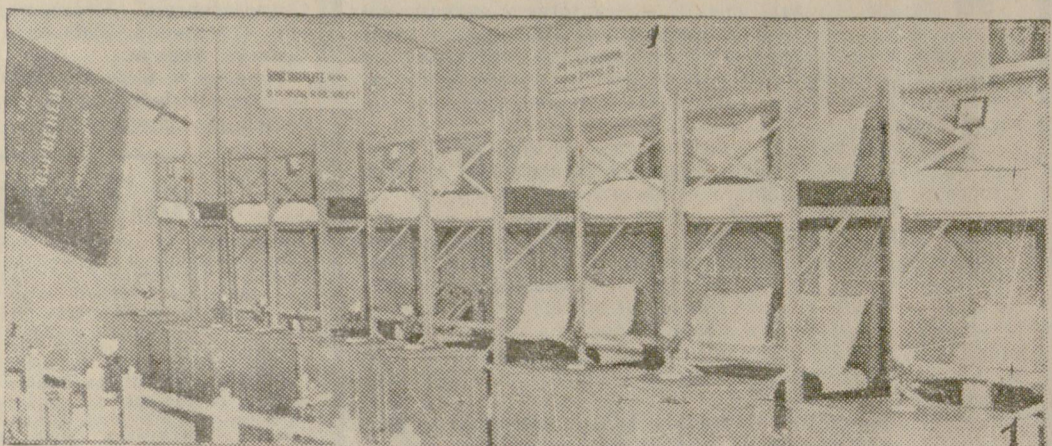
Успехи, успехи. Тук на голямата строеж те всекидневно се множат. Дар от сърце за големите грижи, с които народ, Партия и командири обграждат воините-строители

спалните помещения — изрядна чистота, уют (сн. 1). Храната, приготвена от майстор-готвача Атанас Митев (сн. 4), подпомогнат от редниците Антон Христов и Веско Стоянов, е винаги вкусна и питателна. Свърши ли работната смяна, привечер в културния дом и в политико-просветните стаи става шумно. Едни прелистват любимото списание, други задълбочено следят новините в пресата, трети четат интересна книга (снимка 2). В салона нетърпеливите са

во-оловните облаци. Пред погледа ти се разстила на площ от около 60 декара гората от железно — бетонни стълбове, ферми, покривни конструкции, стрели на мощни кранове... Започва нов работен ден.

А само преди 10 месеца тук бе пуста, гола поляна. За това първите казват: „Беше 28 декември 1966 г. Двадесетина смелчаци заедно с офицера Антонов при минус 20 градуса започнаха временното строителство. Ръцете премръзваха, студът — непоносим, но силната обич и желание да се изпълни в срок поставената задача помагаше. Трудностите, суровият живот, не сломиха волята на младежите. Само за пет месеца дръзките комсомолци успяха да построят

В дните пред славното 50-летие на Октомври във всеки възвод и поделение трудолюбивите се представят достойно. Дръзновените, сме

от поделението на офицера Антонов пример за подражание е смяната начело със секретаря на Комсомола Илия Атанасов, отделението

вече пред телевизионния приемник. Каква ли е програмата за днес?... (снимка 3). Всеки е намерил своето любимо занятие. В стаите

за отпущ някои играят шах, други пишат писма (снимка 5). Момчетата ползотворно почиват и набират сили за утрешния, изпълнен с напрежение трудов ден. Тук в малкото войско „градче“ са създадени условия за отпущ и почивка. Много и разнообразни мероприятия, които се организират, като обсъждане на книги, посещения на музеи и исторически паметници, срещи, беседи и др., обогатяват познанията на младежите. Затова неотдавна Главното управление на Трудовата повинност излъчи по делението във Велико Търново за първенец в републиката. Великотърновските комсомолци получиха и знамето на ЦК на Комсомола — организация-първенец за 1967 година. По същото време административното, профсъюзното, партийното, комсомолското ръководство на Радиозавода за срочно изпълнение на задачите наградиха поделението с радиопарат, а първенците в производството — с предметни и

парични награди. Признателността и уважението въодушеви трудолюбивите и те заработиха още по-добре. Завчера шестимата кофражисти заедно със своя майстор Бойчо Дончев (снимка 6), (всички от поделението на офицера Кънчев) само за четири часа отчехоха 64 квадратни метра готов кофраж. Дванадесетте момчета от взвода на офицера Андров и технически ръководител Армянков прокараха 60 метра водопровод под Янтра, вместо за 12, за 7 дни. Това наистина е тру-

дов героизъм. Всички се гордеят с делата на четиримата силни монтажници, които подпомогнати от мощните кранове полагат 9200 килограмовите ферми на височина 11 метра. За един ден те завършват две полета, покрити с осветлението. Миналия месец монтажниците отчехоха 225 на сто изпълнение на месечния план. Тук, край Янтра, във войското градче има домашен уют и условия за творчески труд.

Н. КАЧАКОВ

РАВНОВЕСИЕ

Седнахме. Беше много уютно. Запаляхме по едно „слънце“ и заживяхме със спомени. Моите спомени бяха на една година. Неговите — много по-стари. И той като директора си спомни началото — 2. I. 1965 г., когато ДИП „Училищна мебел и пособия“ — Елена е вече самостоятелно предприятие. Няколко помещения. Работели навън на две сменни. Снегът затрупал тръбите. Ацетиленовият апарат замръзвал. А колко зъл е балканският вятър. Трудно е било. Казват, че всяко начало е такова. Според него по-правилно е да се каже, че за всяко начало трябва мъже. Спокойни и силни. Мъже като Рашо, като Георги, като Матейчо. Като всички онези, които издържали трудностите на оная зима. За себе си премълча.

После дошъл онзи миг, който винаги ще бъде единствен.

В началото не повярвал. Представям си как е погледнал с онзи ситни бръчици около очите. Имало е и съмнения, и топлина, и вяра, и мъничко, може би съвсем мъничко, чиста човешка гордост.

Точно така е приел пред-

ложението да стане член на БКП.

После въпросите прииждали като безкрайна конница. Минуты, часове, нощи минавали в размисъл. Нищо необикновено. Той дори не спомна за тях. Останал си същият — внимателен, силен и на пръв поглед малко бавен. Всъщност само на пръв поглед. С удоволствие предава знанията, опита, уменията си. „Да си оксигенист и електроженист преди всичко значи да си внима телен. Нали знаете: с огъня шага не бива! Пазете очите си! Лошо е без маска, па макар и за момент.“ Един след друг електроженисти стават Стоян Йорданов, Милчо Георгиев, Йордан Джамбазов. Ще обучи още много. Млад е.

Всички започват с това, че знае да уважава човека. Викат му просто Чочо. Само за документите той е Стоян Дончев. Вероятно за това работниците от цех 1а „Металообработване“, при ДИП „Училищна мебел и пособия“, единодушно го избрали за свой профгрупоргор. Звание то „Най-добър в професията“ дошло сякаш между другото. Не си спомни да е на правил нещо особено.

— Както всеки ден. Не съм се престарявал. Може да е заради процентите — не съм падал още под 150 на сто.

— А този месец? — спомних си за интервюто.

— 165 на сто — казва ги бавно. Сякаш без желание.

После се оказа, че е носител на „Паспорта на трудова слава“. Това значи, че е давал само качествена про-

дукция. Той пак започна да твърди, че не е направил нищо особено. Просто работел. Това е... Съгласих се, разбира се, но ми звучи необичайно, защото много по-често се срещат хора, постигнали нещичко и после все крещат, крещат. Излизат от равновесие. А той?... Като че ли всичко хубаво е станало, без той да си помръдне пръста. Липса на гордост ли? Не! Наличие на скромност. Някакво силно, земно равновесие. Личи и в походката — бавна, някак по своему мъдра. В усмивката — тиха, приветлива и по човешки топла. Дори гъстите къдрави коси са колкото черни, толкова и бели, а е още твърде млад.

Равновесие. Завидно човешко равновесие на силните.

По-добре, че не започнах да чета готовите шаблонни въпроси. Интервю от работник не помня да съм чел.

Тръгнахме към изхода с комуниста, отличията, производственик, носител. Стоян Иванов Дончев. Стигнахме си ръцете. Усмигнахме се.

— Довиждане. Чочо!

Георги СТЕФАНОВ

Младенко творчество

ТЪРНОВСКО КАПРИЧО

Ти идеш като обещание за нещо хубаво.

градът е повече сияние отколкото реалност.

И ето

Свети

в косите ти вечерен пламък и като Янтра те текат през думите, през паметта ми, готови да ме отвлекат в далечен остров,

във далечна,

измислена от мен страна... Аз знам, че няма да е вечна голямата добра луна, аз знам, ще бъде много кратък мигът на близост в този град и бързам просто без остатък да бъда жив, да бъда млад, да се прелея в светлината, във думите да изгоря и да те нося по земята от стих среднощно по-добра.

Янко ДИМОВ

МУЗИКАЛЕН ОТКЪС

Ще ме попита тихо вятърът:

— Къде е светлината на деня?

А аз какво ще отговоря?

Машината, с която се разбираме, ще ме попита:

— Къде е тишината на нощта?

А аз какво ще отговоря?

Усмивката на моя най-добър приятел

ще ме попита:

— Къде е ласката на утринното слънце?

А аз какво ще отговоря?

Ще се усмихна тихо, със наведена глава и всички ще ме разберат.

Във бясна буря ще завие вятърът

и ще заблъска по прозорците

Машината ще изръмжи сърдито

Само старият приятел

ще поръси пепел от цигарата

и ще разкъса снимката

на лъжливието момиче.

Георги ГЪРДЕВ

БЪЛГАРИ

неспокойно

време.

Омразата към всяка черна мисъл нас ни свързва.

И ние днес сме

здрав

рибарски

възел.

Развърже ли го враг

със грубата си сила,

той става

винаги

и

всякога

бесило.

Янислав ЯНКОВ

Средношколската викторина „50 години от Великия октомври“ приключи

След като разгледа материалите писатели получават Анета те от викторината, журито реши: Димитрова Терзиева — X клас в Първа гимназия — Велико Търново, Катя Дончева Русилова — X „в“ клас в Езикова гимназия — Велико Търново, Стела Николова Коцева — X „г“ клас при Средна политехническа гимназия — Горна Оряховица, София Костадинова Павлова — XI „в“ клас — Велико Търново, Елка Василева Славова — XI „б“ клас при Езикова гимназия — Велико Търново, Тодорка Димитрова Андреева — X клас при Езикова гимназия — Велико Търново.

ВТОРА НАГРАДА — екскурзия в СССР за участие в тържествата, посветени на 50-годишнината от ВОСР, се дава на ученика Димитров Димов — от IV „а“ курс при Техникум по електротехника, Горна Оряховица.

ТРЕТА НАГРАДА — фотоапарат „Смяна-8“ се присъжда на Мая Рачева Бенкова — IX „а“ клас при Средно политехническо училище, Павликени.

ТРЕТА НАГРАДА (утешителна) — фотоапарат „Байрет“ се присъжда на Йордан Илиев Митев от Овча могила, ученик в Езикова гимназия — Ловеч. Избрани произведения на с. — Уд. „Добран“ № 85, Свищов.

Младежки
просто